

לעורכי דין ראויים וטובים כדי לקבל ייעוץ איכותי זהיר למי."

ח"כ סילבן שלום, שפועל לפתוח את שערי האוניברסיטאות לכל בעלי תעודת הבגרות, יוצא בחריפות נגד הניסיון להקשות על פעולת המכללות. שלום: "זו אטי" מות מוחלטת. המגמה להגביל את פתיחת המכללות היא המשך המגמה של הסתגרות במגדלי שן אקרמיים, ללא שום יכולת לחוש את רצון הציבור. לדעתך, יש להכפיל את מספר הלומדים בפקולטות למשפטים, ובר שייבא בהכרח לצמצום מספר הפונים למכללות".

שלום, בוגר המכללה האקדמית למשפטים "רמות משפט", מודאג גם מהחזק החברתי האזרחי של העוסקים בעריכת הדין ובשפיטה, ומ' ההשפעה של סגירת המכללות עליו. שלום: "כבר היום שופטים ועורכי דין באים מרקע כלי מאוד רומה. אם היה פתח של תקווה לשינוי המצב, היו אלה המכללות. אני לא אתן את ידי לכל מגמה שתביא להגבלת מספר מקומות הלימוד".

כתב על ידי גלילי הביקוש וההיצע. למה שטורכי דין יהיו מחוץ לת?

תחרות חפשית ושיטת ה'טובים ישראל', כבר פשטה את הרגל במקומות אחרים ואין טעם להביאה עתה בש" ערי ארצנו ומקצוענו. הניסיון הוכיח כי במקצוע חופשי כמו משפטים, תחרות חפשיית מביאה רק לתחרות פרוצה, והסדרת כל רסן שתוצאותיהן ירידת הרמה המקצועית. אין ספק כי מצב כזה יגרום לא רק לפגיעה בעורכי הדין עצמם, אלא גם בציבור הרחב אשר זקוק

לים כחברים ללשכה, גם אני עצמי דרך שני במקצוע. עם זאת לא הייתי מאחל להם להתקבל למקצוע אשר התצפה נגסה בו בכל פה ושר נתה את מהותו מיסודה. ברור הוא שכל עוד קיימות מכללות בלתי אקדמיות, אך טבעי הוא שציבור, וילדי בכלל זה, ינצלו את האפשרויות ללימודים בתנאים מקלים. אין זה פלא איפוא שיש בכיתי כאלו החולקים על תפיסת. הייתי זה משמעות נגד הלימודים של ארגון במכללה. לתפיסת לא מניע גם לבני ללמוד במכללה. דעתי אינה כדע תם של ילדי. אך הוויכוח כשלעצמו הוא כהחלט לגיטימי".

מספר העיתונאים, הפוליטיקאים, המחנכים ובמקום כל מקצוע אחר מור

יומו תל-אביב (183)

22.06.95

דין חיים משגב

חוק יסוד חיוני: היועץ המשפטי לממשלה

הוויכוח על החלטת בני יאיר בענין מקד המחלקה, ממחיש שוב את הכרחיותו שיש בתפקיד זה, העלול להיות מושפע משיקולים לא ענייניים. דווקא כאשר ראש הממשלה עומד להיבחר בבחירות ישירות, ראוי לעגן בחוק את מעמד היועץ, כרשות מרסנת

השב"כ, בטרם משפט, וליוסף חריש, כאשר לא רצה להסכים לכך ששר הפנים וסגן שר החנות יישארו בתפקידם חרף כתיב האישום שהוגשו נגדם. דרך החזיר עטרה לנושאים בתפקיד זה, כבימי

ההחלטה האחרונה של היועץ המשפטי לממשלה, לא היתה הראשונה שעוררה אי נחת בחוגים רחבים. גם נשיא המדינה לא יכול היה להתאפק, כמתחייב

הם של מאיר שמגר ואהרון ברק, נוכח המציאות הפוליטית המורכבת, ובעיקר לאור האפשרות שראש הממשלה הבא ייבחר בבחירות ישירות, היא רק אחת. את חוק יסוד: היועץ המשפטי לממשלה, יש לחוקק מיד.

מתפקידו, ויצא כנגד הקביעה שיש להעמיד לדין פלילי מפקד מחלקה, בגלל שבע פעילות מיבצעית נהרג, בשוגג, אחד מחייליו. הדרגים הצבאיים, וככלי

כחוק כזה יהיה מקום לקבוע בראש ובראשונה שנושא מישרה זו חייב להיבחר בפומד רחב ביותר. מבקר המדינה והנשיא נבחרים בידי מליאת הכנסת. צריך לקבוע שגם את היועץ המשפטי לממשלה יש לבחור באותה מסגרת. כמו כן יש לקבוע, שתקופת הכהונה היא קצובה, כך שלא כל רוח חולפת תוכל להביא לידי סילוקו של מי שמחויק בתפקיד זה. רק כך אפשר להבטיח שהחלטותיו תהיינה נקיות מכל שיקולים זרים.

לם הפרקליט הצבאי הראשי, אילן שיף, סברו שלא היה בהתנהגותו של הקצין הצעיר משום עילה לנקיט טח הליכים משפטיים כל שהם. אולם מיכאל בני יאיר החליט, כאמור, אחרת.

יש גם לעגן את סמכויותיו של הנושא בתפקיד, ואת מעמדו כחסן לגופים שילטוניים אחרים. כלומר, האם מיוזב במי שרק עומד בראש מערכת התביעה הכללית, או גם במי שאמור לנפק עצות שיש חובה לקיימן למערכת אחרת, כגון לכנסת ולממשלה, שהן שתי ישויות שונות לחלוטין. הרברים הרבים מקבלים עתה, כאמור, מיסנה חשיבות, כי לראש הממשלה הבא, אם אכן ייבחר בבחירה ישירה, יהיו סמכויות על רחבת למדי. הוא יוכל למשל, למנות מחצית משרי ממשלתו שלא מקרב חברי הכנסת. במצב כזה אסור להשאיר בידי גם את האפשרות למנות את היועץ המשפטי לממשלה.

לעזרתו של בני יאיר המתקף נחלצו דווקא כמה מן האנשים שמסרו עד לא מכבר שבחירתו לתפקידו ב" די ראש הממשלה היתה לא מוצלחת. גם נימוקי הח' מיכה כהחלטה של בני יאיר לא היו לגמרי רציונאליים. עיקרם היה, שצריך לסמוך על שיקול דעתם של שני הפרקליטים שהמליצו בפני בני יאיר לשנות את החלטה הפצ"ר. אבל הטיעונים לא היו ענייניים.

נושא מישרה זו צריך להתמנות כמוצע לעיל, על מנת שיהיה בכוחו לרסן את עוצמתו של זה שנבחר בבחירה ישירה לראשות הממשלה ולהיות, למעשה, לרשות נוספת, עצמאית, שמתפקידה להקפיד על שלטון החוק.

טיעונים מן הסוג הזה, מקומם לא יבירם כאשר עד סקים בסוגייה כה רצינית. לכן, לא מן הנמנע שגם החלטה זו של היועץ המשפטי לממשלה תהיה מוקד לכחינה מרוקרת כבית המשפט העליון. הדבר כבר קרה בשנים האחרונות לא אחת. צריך לציין שנטיית חם של השופטים להעביר תחת שכם ביקורתם את החלטות היועץ המשפטי לממשלה, מעירה על כך שגם הם לא סבורים, שיש קרובה מיותרת בנימוקיו של מי שמחויק במישרה זו. במיוחד נוכח הדרך שבה הוא מתמנה.

היועץ המשפטי לממשלה, היושב דרך קבע בישיב נות הממשלה, חייב במידה רבה את נאמנותו למי שמינה אותו. סילוקו מן התפקיד יכול להתממש בכל עת. זה כבר קרה ליצחק זמיר, כיום שופט בכיהמ"ש העליון, בעת שטיוב ליתן יד להניחתם של אנשי